

Učebnicové heslo „Zlatá bula sicilská“ pro střední školy

Zlatá bula sicilská je vžitě označení pro tři listiny, které nechal vyhotovit na sklonku září roku 1212 budoucí římský císař Fridrich II. pro Přemysla Otakara I. a jeho bratra Vladislava Jindřicha. První listina potvrzovala Přemyslovi královský titul a tímto způsobem navazovala na dříve vydaná privilegia (Přemysl Otakar I. byl králem již od roku 1198), dále stanovila právo na investituru (uvedení do úřadu) pražského a olomouckého biskupa, nedělitelnost území českého království a právo Čechů volit krále. Druhá listina Přemyslovi stvrzovala držbu majetků v říši. Obsah třetí listiny, jejímž příjemcem byl Vladislav Jindřich, je dodnes mezi historiky předmětem sporů. Klíčovou otázkou je interpretace tajemného spojení „Mocran et Mocran“, na níž dosud není shoda.

Vznik listin provázela celá řada problematických okolností. Sepsány byly v Basileji po dobrodružné cestě Fridricha II. z Říma. Po formální stránce je nutno je označit minimálně za nestandardní. Navíc jsou z právního hlediska v říši neplatné, protože jsou potvrzeny pečeti sicilského království. Zdánlivě poslední kapkou je skutečnost, že v době svého vydání a po celé následující století prakticky nikoho nezajímaly. Přesto od smrti krále Václava III. v roce 1306 nečekaně nabývají na významu (převážně první listina) a stávají se důležitou součástí státoprávních sporů následujících staletí. Zveličením jejich dobového významu se nevyhnuli ani mnozí historici. Role Zlaté buly sicilské při formování královských Čech byla a stále zůstává předmětem sporů a vášnivých debat.